

BIS:
faraonský
pes Enigma
Surprise
Me, maj. S.
a M. Lönn,
Švédsko

Evropská výstava psů Tulln

Nedá se nic dělat, spravedlnost musí být. Proto se letošní světová výstava psů koná daleko od Starého kontinentu, v Jižní Americe, aby i pejskaři z opačného konce světa dostali příležitost zúčastnit se nejvyššího světového kynologického klání. Ani Evropané však nevyšli naprázdno. Mají přece svou evropskou výstavu, která bývá v mnoha ohledech s tou světovou srovnatelná.

Letos se konala v rakouském Tullnu. Tamní výstaviště je pravidelným dějištěm kvalitních mezinárodních výstav a čeští vystavovatelé ho dobře znají. Má pro nás totiž mimořádně výhodnou polohu: nachází se necelou hodinku jízdy od česko-rakouských hranic.

Česko kynologickou velmocí

Jistě i této skutečnosti lze přičíst na vrub letošní rekordní počet přihlášek z naší vlasti. Do Tullnu bylo hlášeno 1090 čes-

kých psů! S tímto počtem jsme byli třetí nejpočetněji zastoupenou zemí po Itálii a domácím Rakousku.

Ale zeměpisná poloha našich jižních sou-

Pestrá účast

- 36 států
- 7 mimoevropských
- 29 evropských
- nejvíce psů z Itálie (1768)
- nejméně psů z Kanady a Koreje (1)

sedů určitě nebyla jediným důvodem tak hojně účasti. Vždyť o nic dál to nemají ani Maďaři, Slováci, Slovinci, ba ani Němci, a přesto jich přijelo nepoměrně méně! Mám za to, že takový počet přihlášek je jasným důkazem velkého rozmachu kynologie u nás v posledních letech a také vzrůstajícího zájmu lidí o chov čistokrevných psů. I při našich (ve srovnání s většinou západoevropských zemí) stále ještě pokulhávajících ekonomických možnostech čeští a moravští chovatelé

BIG I. – australský ovčák Propwash Twelve O'Clock High, maj. Hellman/Kirk/Frank, Itálie

BIG II. – bulmastif Green Dragon Galadriel, maj. M. Guidotti, Itálie

BIG III. – Jack Russell teriér Kanix Speed Wagon, maj. Nikolai a Ulf Brathen, Dánsko

nekompromisně míří mezi světovou elitu, často za cenu velkých osobních obětí. Neméně potěšitelné bylo, že kvalita nezaostávala za kvantitou. Po celé tři dny trvání výstavy nás zastavovali lidé od nás, chlubili se zaslouženými úspěchy a nabízeli k vyfocení své novopečené evropské vítěze. Také na finálových soutěžích v „mainringu“ o sobě Češi dávali výrazně

vědět. Ve výsledkových listinách, které všichni novináři průběžně dostávali od pořadatelů (a které pravděpodobně ještě nebyly zcela kompletní), jsme napočítali, že naši psi získali titul vítěz plemene čili BOB minimálně jednadvacetkrát! Jako nejhezčí mezi svými byli vyhodnoceni mimo jinými třeba náš aljašský malamut, anatolský pastevecký pes, hovawart, pinč, velký černý knírač, beauceron, belgický ovčák malinois, jihoruský ovčák, bišonek, čínský chocholatý pes, tibetský teriér, irský vlkodav, střední černý špic, peruánský naháč střední nebo sicilský chrt. Bohužel do finálové nedělní desítky už z našich nepostoupil nikdo. Obávám se, že psy máme sice krásné, ale co se týče jejich prezentace, přece jen většina našich vystavovatelů ještě nedosahuje úrovně špičkových profesionálních handlerů. I když výjimky existují.

Letošní evropská výstava prokázala, že naši malou zemičku lze dnes bez přehánění označit za kynologickou velmoc. V kolika jiných oblastech bychom to o sobě mohli bez uzardění tvrdit?

Útulná výstava

Rakousko bývá občas charakterizováno německým slovem „gemütlich“ znamenajícím „útulný, příjemný, pohodlný“. Přes-

ně tak by bylo možno jedním slovem vystihnout i letošní evropskou výstavu. Viděli jsme už výstavy větší (zde 10 506 přihlášených psů), tato neohromovala nejnovějšími výkřiky současné techniky ani pompézním doprovodným programem. Rovněž tullnské výstaviště nepatří k nejrozlehlejším ani k nejmodernějším v Evropě, trochu připomíná areál Zah-

Nejpočetnější plemena

- zlatý retrívr (222)
- dobrman (219)
- labradorský retrívr (202)
- jorkširský teriér (200)
- americký stafordširský teriér (182)

ResBIS: velký vendéeský baset Sacree de l'Dustal Viel, maj. G. Huikeshoven, Nizozemsko

Nejlepší pár 2. dne, dalmatini By Mediolanum ze Srbska – Černé Hory

BIG IV. – jezevčík dlouhosrstý trpasličí Domingo Della Canterana, maj. D. Giannini, Itálie

BIG V. – faraonský pes Enigma Surprise Me, maj. S. a M. Lönn, Švédsko

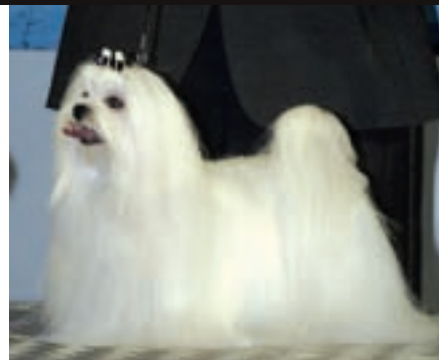
BIG VI. – velký vendéeský baset Sacree de l'Dustal Viel, maj. G. Huikeshoven, Nizozemsko

BIG VII. – německý ohař krátkosrstý Malomkozi Dafke, maj. M.Scotti, Itálie

BIG VIII. – cao de aqua Smooth da Pedra da Anixa, I. Santos, Portugalsko

BIG IX. – maltézský psík Funny Ladies Segarl, maj. L. Heinesche, Lucembursko

rady Čech v Litoměřicích. Zato je protkané zelení a skýtá spoustu možností k odpočinku a k osvěžení pro lidi i pro psy. Pořadatelé jako zvláštní pozornost pro vystavovatele nachystali venku několik tzv. party stanů, kam bylo možno se pohodlně usadit a ukrýt před slunečními

Rakouská národní plemena

- alpský jezevčíkovitý brakýř (foto)
- štyrský hrubosrstý honič
- tyrolský honič
- Brandlův honič (rakouský honič)
- rakouský pinč (foto)

Rakouská národní plemena: nahore alpský jezevčíkovitý brakýř, dole rakouský pinč

paprsky i před deštěm (obojí se hodilo, slunce se střídalo s deštěm někdy v dost rychlém sledu).

V halách se neztratíte, orientovat se na výstavišti je docela snadné. Zdejší tým organizátorů je velmi zkušený a za dlouhá léta pořádání mezinárodních výstav dokonale sešnaný. Projevilo se to zvláště při závěrečných soutěžích v hlavní kruhové hale, kdy se po celé tři dny dařilo dodržovat časový harmonogram a skončit téměř na minutu tak, jak bylo uvedeno v katalogu. Nenechte se mýlit, za takovou zdánlivou samozřejmostí se skrývají velké zkušenosti. Zdaleka ne všude jsou něčeho podobného schopni.

V mainringu se něco dělo, jak bývá na podobných akcích obvyklé, po celý den: běžné ukázky agility střídaly méně obvyklé ukázky frisbee, dostihy jorkširských teriérů, ukázky práce tažných a záchranářských psů, prezentace všech rakouských národních plemen... Nic pompézního ani nákladného, ale návštěvník měl jistotu, že když ho rozbolí nohy z obcházení výstavních kruhů, může se usadit do hlediště hlavní haly a určitě se nebude nudit. A že tam navíc v danou dobu spatří přesně to, co mu bylo slibováno v katalogu.

Evropské trendy

Pro návštěvníka, který se podobně jako my nepřijel dívat jen na jedno vyvolené plemeno, ale zajímá ho svět ušlechtilých psů jako celek v celé svojí pestrosti, bylo zajímavé sledovat posuny v zájmu o jednotlivá plemena. Byly zde nově vycházející hvězdičky, zářivé superstar i momentální outsiders, jimž zůstala věrna jen hrstka věrných - a leckdy ani to ne. Takový osud postihl būhvíproč některé vodní psy: irský vodní španěl, mimořádné plemeno, o kterém se říká, že v sobě spojuje chytrost pudlů, skvělý čich setrů a loveckou náruživost španělů, zde byl všehovšudy jeden jediný. Kde jsou ty časy, kdy bylo toto plemeno v Čechách pravidelně odchováváno a setkat jste se s ním mohli pomalu na každé oblastní výstavě! A americký vodní

španěl zde nebyl dokonce ani jeden. Také počet čtyř německých dlouhosrstých ohařů (z toho dva byli z Čech) nebyl zrovna reprezentativní.

Když už jsme začali s málopočetnými plemeny, vyjmenujme si ještě ta, jejichž přítomnost naopak potěšila, protože i na velkých výstavách se s nimi setkáváme jen sporadicky. Do této kategorie určitě patří japonský kai, marocký aidi stejně jako severští lapinkoira, lappinporokoira, norbottenský špic nebo islandský špic.

Na druhé straně spektra pak byla plemena, která se sjela ve stovkách. U některých jsme na velké počty zvyklí, zvláště proto

BIG X. – španělský galgo Copla de Calathea, maj. J. Camera Cardita, Portugalsko

Neděle: 1. mladá fena velký japonský pes Makita Sasquehanna Pomarszczy Czar, maj. G. Thoma, Rakousko

**Vítězové
soutěže
chovatelských
skupin
(2.den)
erdelové
RusKornels,
Rusko**

nepřekvapily přes dvě stovky přihlášených u labradorských a zlatých retrívrů, jorkšírských teriérů nebo dobrmanů, u jiných byly jasným příznakem nadcházející módy. To je případ dvou relativně nedávno nově uznaných plemen: australských ovčáků (75) a zvláště pak krátkonohých Jack Russell teriérů a jejich obdoby s delšíma nohama parson Russell teriérů. Těchto teriérů dohromady bylo kolem stovky a davy lidí kolem jejich kruhů dávaly tušit, že zájem veřejnosti o ně je na vzestupu. Ostatně jeden z „russellů“ nakonec vyhrál i celou finálovou skupinu teriérů a nebyl bez šance ani v bojích o titul nejkrásnějšího psa výstavy.

Ucho sem, ucho tam

Pro našince, který si už pomalu zvykl na

BOB anatolský pastevecký pes Cari Galeta Browný San-Mar, maj. Š. Václavítr, ČR

dobrmány, pinče a knírače přírodního vzhledu, byl trochu překvapivý pohled do jejich kruhů, kde výrazně převažovali jedinci s ušima zastříženými. Také chovatelské skupiny a páry, které se hojně prezentovaly na závěrečných soutěžích, reprezentovali převážně jedinci kupírovaní (všichni pinčové, většina kníračů). Ještě že mezi „BOBy“ neboli absolutními vítězi jednotlivých plemen byli svorně zastoupeni ti i oni. Zdá se, že mezinárodní rozhodčí si už vesměs na požadavek FCI, že nekupírovaní a kupírovaní jedinci (ze zemí, kde je kupírování dosud povoleno) se mají hodnotit stejně, zvykli. A to je pro naše vystavovatele příznivá zpráva. Určitě by neměli dobrý pocit z toho, kdyby je dodržování českých zákonů na evropské kynologické scéně hendikepovalo.

Jako doma

O letošní evropské výstavě se nejspíš nebude mluvit v superlativech. Ničím zvláštním nepřekvapila, nebyla to oslnivá akce světového formátu, jakými byly třeba světová výstava ve Finsku nebo před lety ve švýcarském Bernu. Netančili zde krojovaní tanečníci, neblýskaly flitry, nejezdili jezci na koních, chyběly světelné efekty i velkoplošné obrazovky. Také květinové výzdoby bylo poskrovnu. Ale připadali jsme si tam příjemně, uvol-

něně, pohodově, trochu jako doma. A nejen proto, že češtinu tam bylo slyšet skutečně ze všech stran. *Lea Smrčková*

**BOB
německý
dlouhosrstý
ohař Ezer
z Mechova,
maj. L.
Mlýnek, ČR**

**BOB, aljašský
malamut
Ice Puppy
Shamanrock,
chov. a maj.
R. a F. Seidlovi,
ČR**

O dalších úspěšných psech z ČR se dočtete na str. 64